

с чуждите държави, отколкото да проявят някаква организационна дейност. Освен частните комитети, които още Левски основал из Влашко и подчинил на Ц. Комитет, друго нищо не било направено в останалите градове. Някои членове на Комитета били записани със свои работи, па се появили разногласия между тях: едни мразели хората, които държали със Сърбия, други — онези, които държали с Русия, трети — които държали с Влашко и т. н. Разделени на разни мнения и партии, те не могли да събират средства за оръжие и другите нужди на народното дяло. Едничък Каравелов издавал „Свобода“, бичувал народните врагове и възбуждал духовете. Това незадоволявало Левски и неговите другари, които работили в България, та те били принудени да си наредят вътре в България свой Централен Революционен Комитет, в чиито ръце трябвало да се съсредоточи вътрешна работа по освободителното дяло. С тази постъпка вътрешните не целели да убият Букурещкия Комитет, но се стремели да направят революционния механизъм по-дееспособен.

Ангел Кънчев при Левски. — През 1870 г. се завърнал Ангел Кънчев от Чехия (гр. Табор), дето свършил земеделческото училище. Той стигнал в Русе и там бил условен за учител в образцовия чифлик. Ала скоро, увлечен от патриотически пориви, напуснал учителската служба и заминал в Букурещ при Каравелова. Оттам Кънчев се връща в България и отива в Ловеч, дето се срещ-